

na 7/8-XI-2000). Amb motiu de la celebració del vint-i-cinc aniversari de la publicació del recull *Te deix, amor, la mar com a penyora* (1975), de l'escriptora Carme Riera (Palma, 1948), tingué lloc a Barcelona un encontre internacional d'estudiosos de l'obra de ficció de la narradora mallorquina. Si bé l'organització va anar oficialment a càrrec del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'editorial Destino, la vertadera *alma mater* de la trobada fou la Dra. Luisa Cotoner, professora de la Universitat de Vic i gran amiga de Carme Riera, la qual coordinà amb molt d'entusiasme totes les activitats. En aquest sentit, la trobada podria considerar-se com una mena de fòrum d'intercanvi d'idees sobre l'obra rieriana, i molt especialment a partir del treball d'una vintena de filòlegs europeus i nord-americans que es publicaren tot just uns dies abans de la trobada en un llibre sota el títol *El mirall i la màscara. Vint-i-cinc anys de ficció narrativa en l'obra de Carme Riera* (Destino, 2000), volum que també aparegué paral·lelament en una versió en castellà.

A l'acte inaugural del dia 7 de novembre al Palau de la Generalitat, presidit pel Conseller de Cultura Jordi Vilajoana, i en el qual a més intervingueren l'escriptor i crític Pere Gimferrer i l'editor de Destino Andreu Teixidor, hi seguiren les tres taules de debat del dia 8, que tingueren lloc a l'auditori de la Universitat Pompeu Fabra i al Saló d'Actes de la Residència d'Investigadors. Tret de Natale Tedesco (President del Premi «Elio Vittorino» que s'acabava d'atorgar a la traducció italiana de *Dins el darrer blau*) i del traductor italià de l'obra rieriana, Francesco Ardolino, pràcticament tota la resta dels comunicants varen llegir resums dels articles publicats al volum d'homenatge, els quals, de fet, solien ser treballs ja publicats anteriorment en revistes especialitzades o en actes de congressos no sempre de fàcil accés per al lector.

Tot plegat, aquest breu col·loqui, que no aportà gaires novetats científiques a l'estudi de l'obra de Carme Riera, serví sens dubte per posar en contacte un grup d'estudiosos de les dues bandes de l'Atlàntic i àdhuc semblar la llavor per a futures activitats culturals sobre l'obra de l'autora mallorquina. [P. A. i S.]